

som helst tidspunkt under sagens forløb er forpligtet til på sigtedes anmodning at indbringe et spørgsmål om forsvaret i sagen for retten.

Når sagen er indbragt for retten, har også retten pligt til at påse, at sigtede har det nødvendige forsvar – herunder også i tilfælde, hvor det under sagens forløb viser sig, at der ikke er etableret det fornødne forsvar, f.eks. som følge af, at sagen viser sig mere alvorlig eller kompliceret end først antaget.

Retten afgørelse om, hvorvidt sigtede skal have beskikket en forsvarer eller ej, vil normalt blive truffet uden afholdelse af retsmøde ud fra det skriftlige materiale, som politiet fremsender efter stk. 3. Ifølge *stk. 4* skal retten give politiet og sigtede underretning om den afgørelse, der træffes, dvs. om forsvarer beskikkes eller ej. Dette svarer til den danske retsplejelovs § 844.

Stk. 5 indeholder en bestemmelse om, at retten af egen drift afviser den, der ikke har møderet som forsvarer. En sådan regel har ikke hidtil fremgået af den grønlandske retsplejelov, men er fundet nødvendig i lyset af den foreslåede begrænsning af møderetten i kriminalsager.

Om betingelserne for møderet henvises til den foreslåede bestemmelse i § 66 og bemærkningerne hertil.

Beskikkelse af forsvarer

Til § 321

Bestemmelsen, som erstatter de gældende regler i retsplejelovens kapitel 5, § 22, opregner de tilfælde, hvor der henholdsvis *skal* eller *kan* beskikkes en forsvarer for den sigtede eller tiltalte. Om baggrunden for den foreslåede beskikkelsesordning henvises navnlig til betænkningens afsnit X, kap. 4.2.4. og kap. 4.2.5.

Bestemmelsens *stk. 1* angiver foruden de tilfælde, hvor forsvarerbeskikkelse er foreskrevet andre steder i loven, de tilfælde, hvor beskikkelse af forsvarer er obligatorisk. Det fremgår samtidig, at beskikkelse af forsvarer kun finder sted, hvis sigtede ikke selv har valgt en berettiget forsvarer, som giver møde i sagen. Selv om sigtede selv har valgt en forsvarer, kan der således være behov for beskikkelse, hvis den af sigtede antagne forsvarer enten ikke er berettiget til at virke i sagen, jf. herved § 326, eller udebliver fra retsmødet.

Efter *stk. 1, nr. 1*, fremgår det herefter, at beskikkelse af forsvarer skal ske, når der fremsættes anmodning om tilbageholdelse af sigtede eller forholdsregler, der træder i stedet herfor, eller når der bliver tale om opretholdelse af en anholdelse, jf. herved § 358 om adgangen til at opholde en anholdelse i 3 x 24 ti-

mer med henblik på at tilvejebringe yderligere oplysninger i sagen. Bestemmelsen svarer i princippet til den gældende ordning.

Efter *stk. 1, nr. 2*, foreslås der endvidere at skulle beskikkes en forsvarer, når tiltalte er rejst i sager, hvor der, hvis tiltalte findes skyldig, kan blive tale om en mere indgribende retsfølge end bøde, konfiskation, førerretsfrakendelse eller erstatning. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende retsplejelov, men skønnes at modsvare en gældende praksis. Er der tvivl om, hvorvidt en sag er omfattet af kriteriet, bør en forsvarer beskikkes.

Endelig foreslås det som noget nyt i *stk. 1, nr. 3*, at beskikkelse af forsvarer skal ske, hvis der, før tiltalte er rejst, skal foretages bevisførelse til brug for en senere hovedforhandling. Formålet med dette er at sikre det behørigt forsvar i sager, hvor det efterfølgende ved tiltalens rejnsning viser sig, at sagen er omfattet af kriteriet ifølge *stk. 1, nr. 2*. Af bestemmelsen fremgår det dog også, at der ikke skal beskikkes forsvarer, hvis dette indebærer en udsættelse af retsmødet, som kan medføre, at beviset går tabt.

I tilslutning til disse obligatoriske regler for forsvarerbeskikkelse foreslås i *stk. 2* indført en adgang til at beskikke forsvarer, hvis det efter sagens karakter, sigtedes person eller omstændighederne i øvrigt må anses for ønskeligt. Denne bestemmelse skønnes også at modsvare en allerede gældende praksis.

I forhold til den gældende bestemmelse om forsvarerbeskikkelse i kapitel 5, § 22, indeholder den foreslåede ordning for forsvarerbeskikkelse den begrænsning, at tiltalte ikke længere vil have krav på at få beskikket en forsvarer blot ved at fremsætte anmodning herom. Om baggrunden herfor henvises til betænkningens afsnit X, kap. 4.2.4. og 4.2.5.

Når der ses bort fra den nævnte begrænsning, indeholder udkastet en opretholdelse eller udvidelse af den gældende ordning for beskikkelse af bisidder i kriminalsager. Kerneområdet for beskikkelse af forsvarer vil således som hidtil være sager, hvor tiltalte er rejst, og hvor der, hvis tiltalte findes skyldig, kan blive tale om en mere indgribende foranstaltning end bøde, konfiskation, førerretsfrakendelse eller erstatning. Denne afgrænsning foreslås også i reglerne om, hvornår en sag kan behandles og afgøres, uden at tiltalte er til stede, jf. herved § 453.

I henhold til *stk. 3* skal retten beslutning om ikke at beskikke en forsvarer i sagen kunne indbringes for højere ret af sigtede og politiet. Grønlands Landsrets afgørelser herom kan med Procesbevillingsnævnets tilfaldelse indbringes for Højesteret, hvis sagen er af